

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 66.717/1
van 21 november 2019

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming, wat betreft de aanpassing van de gespreide uitrol en de indexering van bepaalde overgangsmaatregelen’

Op 14 november 2019 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming, wat betreft de aanpassing van de gespreide uitrol en de indexering van bepaalde overgangsmaatregelen’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 19 november 2019. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 21 november 2019.

*

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd door de omstandigheid dat:

“- de actualisatie van de voorschotten vanaf de maand oktober plaatsvindt en daartoe de reglementaire basis ontbreekt;

- de actualisatie van deze voorschotten hoogdringend is vermits de betrokken voorzieningen vandaag een substantieel bedrag voorfinancieren dat niet gedekt is door voorschotten;

- de beheersing van de uitgaven voor de dagverzorgingscentra, waarvoor een gentlemen's agreement met de koepelorganisaties in de ouderenzorg werd afgesproken, zo snel mogelijk reglementair moet worden bevestigd.”

*

2. Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

3. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit strekt ertoe een aantal wijzigingen aan te brengen in de overgangsbepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 ‘houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming’. Meer in het bijzonder worden wijzigingen beoogd van, enerzijds, de overgangsbepalingen met betrekking tot het uitbetalen van de voorschotten aan de voorzieningen voor de periode waarvoor ze nog niet zijn ingestapt in de digitale applicatie voor aanmelding en facturatie (artikelen 1 en 2 van het ontwerp) en, anderzijds, de overgangsbepalingen betreffende de regeling van de aanvullende financiering voor zorgpersoneel boven norm en voor ondersteunend personeel (artikelen 3 tot 5) en betreffende de eenmalige overbruggingstoelage (artikel 6).

4. De artikelen 1 en 2 van het ontwerp vinden rechtsgrond in de bepalingen van het decreet van 18 mei 2018 ‘houdende de Vlaamse sociale bescherming’ die in de aanhef worden vermeld onder “Rechtsgronden”. De artikelen 3 tot en met 6 van het ontwerp moeten evenwel worden geacht rechtsgrond te vinden in artikel 143 van hetzelfde decreet waarvan in de aanhef geen melding wordt gemaakt. Luidens het laatstgenoemde artikel bepaalt de Vlaamse Regering in het kader van de uitvoering van de sociale akkoorden die betrekking hebben op de gezondheidssector en in de mate dat de sociale akkoorden betrekking hebben op de woonzorgcentra, dagverzorgingscentra en centra voor kortverblijf, de maatregelen waarvan de

Vlaamse Gemeenschap de financiële weerslag ten laste neemt en legt zij de voorwaarden en de procedure vast met het oog op de vaststelling van de financiële weerslag, het bedrag en de betaling van de financiële tegemoetkoming.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

5. Rekening houdend met hetgeen *sub* 4 met betrekking tot de rechtsgrond is opgemerkt, dient onder “Rechtsgronden” ook nog melding te worden gemaakt van artikel 143 van het decreet van 18 mei 2018.

Artikel 7

6. Aan de ontworpen regeling wordt terugwerkende kracht verleend tot 1 september 2019, met dien verstande dat de artikelen 3 tot en met 6 al uitwerking krijgen met ingang van 1 januari 2019.

Er wordt aangenomen dat het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten toelaatbaar kan zijn ingeval voor de retroactiviteit een wettelijke grondslag bestaat, de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling die, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, voordelen toekent of in zoverre de retroactiviteit noodzakelijk is voor de goede werking van het bestuur en daardoor, in beginsel, geen verkregen rechten of situaties worden aangetast.

De stellers dienen na te gaan of de terugwerkende kracht die aan de verschillende bepalingen van het ontwerp wordt toegekend, telkens valt in te passen in één van de voornoemde gevallen waarin retroactieve besluiten toegelaten zijn. Bijzondere aandacht verdienen wat dat betreft de artikelen 1, 2°, en 4, 1°, van het ontwerp. Artikel 1, 2°, lijkt immers een retroactieve vermindering van het bedrag van de voorschotten in te houden, terwijl de vraag rijst of de wijziging onder artikel 4, 1°, van het ontwerp, niet tot gevolg heeft dat een voorziening slechts vanaf 1 januari 2019 aanspraak zal kunnen maken op de aanvullende financiering als het bedrag van de financiële tegemoetkoming voor ondersteunend personeel met een gecorrigeerde index hoger is dan de voorziening op dat ogenblik kon vermoeden.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME